

THÊM TUỔI THÊM KHÔN NGOAN

Nhân bước vào năm mới, mạn đàm đôi chút về báu vật của đời người: sự khôn ngoan.

La ngữ có câu: *Nếu anh thông thái, hãy dạy chúng tôi! Nếu anh thánh thiện, hãy cầu nguyện cho chúng tôi! Nhưng... nếu anh khôn ngoan, hãy cai trị chúng tôi!* Khôn ngoan là gì mà quá quan trọng? Là gì mà cả đất nước Hy Lạp từ bao đời tôn xưng chỉ có 7 người khôn ngoan như Solon, Anarchis, Socrate, Platon...? Là gì mà vua Salomon “vì khôn ngoan” nên mới xin Đức Chúa Trời ơn khôn ngoan... đến nỗi được Đức Chúa Trời biểu dương?

Gác lại mọi định nghĩa “thế gian”, khôn ngoan là biết được và làm theo thánh ý Thiên Chúa; nói cách khác, lòng kính sợ Thiên Chúa là nguyên tắc và thành tựu của khôn ngoan (Cn 9,10; Hđ 1,14-18; 19,20).

Khôn ngoan từ đâu có? - Nhờ Chúa Cha mạc khải (Mt 11,25) “vì sự khôn ngoan chỉ được Thánh Thần Thiên Chúa thông ban cho những ai sẵn sàng vâng nghe Người (1Cr 2,10-16; 12,8; Eph 1,17). Chính vì vậy mà kẻ bé mọn cũng có thể khôn ngoan hơn nhà hiền triết (Mt 11,25).

Làm sao để có đức khôn ngoan? – Nghe theo Chúa Giêsu Kitô, vì Người là “Đấng đã trở nên sự khôn ngoan của chúng ta, sự khôn ngoan phát xuất từ Thiên Chúa” (1 Cr 1,30b). Có nghĩa... bắt đầu thực thi Lời Chúa dạy trong Tin Mừng là... bắt đầu khôn ngoan.